

ລະບົບການສຶກສາ , ຄວາມມຸ່ງມາດປາດຖະໜາ ແລະ ການຮຽນຮູ້

ໂຄງການຮ່ວມມືຄົ້ນຄວ້າໂດຍທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກ ESRC-DFID- (ES/N01037X/1)

ການປະດິດສ້າງ ການສຶກສາໃນຊົນນະບົດ

ການຄົ້ນຄວ້າ

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າທີ່ນຳມາລາຍງານນີ້ແມ່ນອີງຕາມການຄົ້ນຄວ້າເປັນເວລາ 2 ປີ ທີ່ຕ້ອງການສຶກສາຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງ ລະບົບການສຶກສາ ແລະ ຄວາມຄວາມມຸ່ງມາດປາດຖະໜາ ຂອງໄວໜຸ່ມໃນເຂດຊົນນະບົດໃນປະເທດ ເລໂຊໂທ, ອິນເດຍ ແລະ ລາວ. ເຊິ່ງໃນແຕ່ລະປະເທດໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາໃນຊຸມຊົນເຂດຊົນນະບົດສອງແຫ່ງ ແລະໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ ເປັນເວລາເກົ່າເດືອນໃນຊ່ວງໄລຍະປີ 2017.

ກັນຍາ 2018

ສະຫຼຸບດ້ານນະໂຍບາຍໂດຍຫຍໍ້

‘ຫຼັກສູດແບບເຊື່ອມສານ’ ໃໝ່ຂອງປະເທດເລໂຊໂທ ເລີ່ມໃຊ້ໃນປີ 2009 ໂດຍມີຈຸດປະສົງໃນການປັບປຸງແບບເລັ່ງຄວນທັງເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການສອນໃນ 10 ປີທຳອິດຂອງການເຂົ້າໂຮງຮຽນ. ນີ້ເປັນກໍລະນີສຶກສາທີ່ມີປະໂຫຍດເພາະການປະຕິຮູບນີ້ແມ່ນເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍບາງຢ່າງທີ່ຕ້ອງກຳນົດຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າຂອງພວກເຮົາໃນຊົນນະບົດປະເທດລາວ ແລະ ອິນເດຍ, ລວມທັງເລໂຊໂທ. ໂດຍລວມແລ້ວ ຫຼັກສູດໃໝ່ ແມ່ນເພື່ອແທນການສຶກສາແບບເລົ່າເລື້ອງທີ່ນຳໄປສູ່ອະນາຄົດແບບສະເພາະ (ຂະແໜງການທາງການ, ໃນເມືອງ) ເຊິ່ງເດັກແລະໄວໜຸ່ມເປັນເຈົ້າຂອງອະນາຄົດຂອງໂຕເອງ ໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະເພື່ອວາງແຜນຊີວິດ ແລະ ການເປັນຢູ່ຂອງຕົນເອງພາຍໃຕ້ສະພາບພູມສັນຖານໃນໝູ່ບ້ານຂອງໂຕເອງ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນທາງປະຕິບັດແລ້ວ ຫຼັກສູດການສຶກສາໃໝ່ເຮັດໃຫ້ສິບການການສຶກສາຂອງເດັກແລະໄວໜຸ່ມມີການປ່ຽນແປງໜ້ອຍກວ່າທີ່ຄິດ ແລະ ຍັງຄົງກ່ຽວເນື່ອງກັບການເຂົ້າຮຽນທີ່ເວົ້າເຖິງອາຊີບທີ່ໄດ້ເງິນເດືອນຫຼາຍ ແທນທີ່ຈະເວົ້າເຖິງເລື່ອງການເປັນຢູ່ໃນຊົນນະບົດໃນການປະຕິຮູບຫຼັກສູດ. ໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນບົດຮຽນທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃນການປະຕິຮູບຫຼັກສູດ ໃນອະນາຄົດ ໃນປະເທດອິນເດຍ, ປະເທດລາວ ແລະ ປ່ອນອື່ນໆ.

ຂົງເຂດການຮຽນ

ຫຼັກສູດແບບເຊື່ອມສານຂອງປະເທດເລໂຊໂທ, ແມ່ນພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍກະຊວງສຶກສາ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງອົງການສະໜັບສະໜູນ ປະຊາຊາດ ແລະ ທະນາຄານໂລກ, ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອ ‘ນຳສິ່ງການສຶກສາເພື່ອພັດທະນາບຸກຄົນ ແລະ ສັງຄົມ ເຮັດໃຫ້ທັງພົນລະເມືອງ ແລະ ປະເທດຊາດໂດຍລວມສາມາດແກ້ໄຂຄວາມທ້າທາຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນທົ່ວໂລກ’ (ກະຊວງສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ 2015). ຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວເປັນການປ່ຽນຫຼັກສູດແບບດັ້ງເດີມທີ່ເນັ້ນໃສ່ຫຼັກການການສຶກສາແບບແຄບໆ, ກ່າວໄປສູ່ຂົງເຂດວິຊາທີ່ກວ້າງຂວາງຫຼາຍຂຶ້ນ. ຈາກແຕ່ກ່ອນມີ 14 ວິຊາຮຽນໃນຊັ້ນປະຖົມ. ຫຼັກສູດໃໝ່ໄດ້ຫຼຸດໃຫ້ເຫຼືອ ‘ຫ້າຂົງເຂດການຮຽນຮູ້’ ຕາມທິດສະດີ ‘ຄວາມທ້າທາຍໃນຊີວິດ’. ໜຶ່ງໃນນັ້ນ,ແມ່ນ ‘ຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ການປະກອບການ’, ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າເປັນການແກ້ໄຂບັນຫາການບໍ່ມີວຽກເຮັດໃນລະບົບເສດຖະກິດທີ່ເປັນທາງການ. ເບິ່ງຄືວ່າໂຮງຮຽນກຳລັງປັບປຸງເພື່ອກະກຽມສຳຫຼັບຜູ້ປະກອບການໃນອະນາຄົດ, ແທນທີ່ຈະມີແຕ່ເຮັດວຽກກິນເງິນເດືອນເທົ່ານັ້ນ.

ສິ່ງທີ່ເນັ້ນໜັກຫຼາຍກວ່າການພັດທະນາທັກສະແມ່ນ: ‘ຫຼັກສູດແມ່ນອອກແບບເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຊອກຫາຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຮູ້, ແລະ ພັດທະນາທັກສາເຊິ່ງຈະມີປະໂຫຍດກັບພວກເຂົາໄປຊົ່ວຊີວິດ’ (ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູ ຊັ້ນປີ 7). ທັກສະທີ່ພົ້ນເດັ່ນໃນຄຳແນະນຳສຳລັບຄູ ແມ່ນທັກສະໃນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາ (ເພື່ອສ້າງ ‘ທາງເລືອກທີ່ສ້າງສັນຈາກການຮັບຮູ້’), ຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ການສື່ສານແບບມີປະສິດທິຜົນ (ຄຳເວົ້າ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຄຳເວົ້າ), ການຮຽນຮູ້ເພື່ອຮຽນຮູ້, ທັກສະການປະຕິເສດຄວາມກົດດັນຈາກໝູ່ ແລະ ການປະຕິເສດ, ການຄິດແບບວິເຄາະ, ການຄິດແບບມີເຫດຜົນ ແລະ ຄິດແບບວິທະຍາສາດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືວ່າເປັນທັກສະທີ່ໃຊ້ໃນການວາງແຜນອະນາຄົດຂອງຕົນ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່ສະຖານະການ, ສິ່ງເສີມໃຫ້ຄົນໜຸ່ມພັດທະນາຄວາມໄຜຜົນຂອງໂຕເອງ ແທນທີ່ຈະ ເປັນອະນາຄົດທີ່ເຄົາເອົາວ່າເປັນການເຮັດວຽກແບບສະບາຍ .

ຂົງເຂດການຮຽນຮູ້

ພາສາສາດ ແລະ ການຮູ້ໜັງສື
(ພາສາເລໂຊໂທ, ພາສາອັງກິດ, ສິນລະປະ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ລະຄອນ, ດົນຕີ ແລະ ພາສາອື່ນໆ, ວິຊາບັງຄັບແມ່ນ ວິຊາພາສາເຊໂຊໂທ ແລະ ແລະ ພາສາອັງກິດ)

ໂຕເລກ ແລະ ຄະນິດສາດ
(ຄະນິດສາດ, ວິຊາບັງຄັບແມ່ນຄະນິດສາດ)

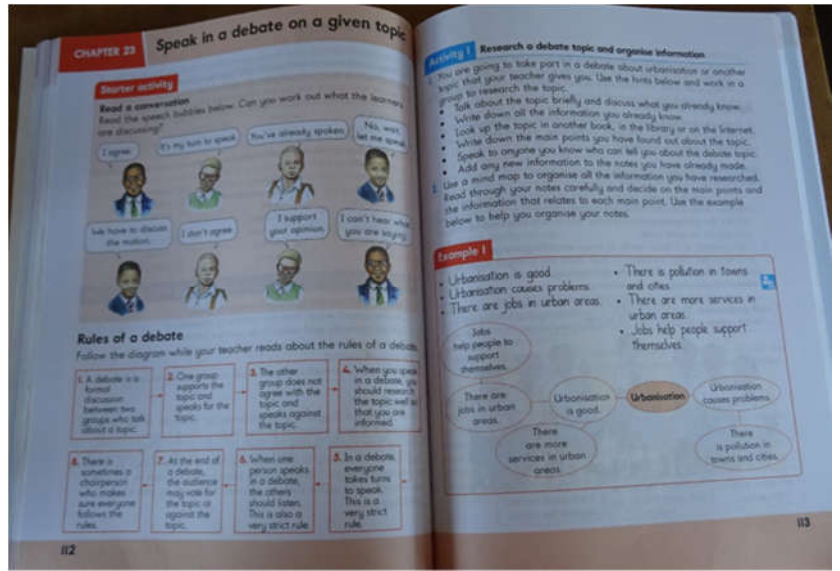
ບຸກຄົນ, ຈິດວິນຍານ ແລະ ສັງຄົມ
(ປະຫວັດສາດ, ສາດສະໜາ, ສຸຂະພາບ ແລະ ກາຍຍະກຳ, ການພັດທະນາ, , ທັກສະຊີວິດ, ວິຊາບັງຄັບແມ່ນ ທັກສະຊີວິດ)

ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ
(ວິທະຍາສາດ, ພູມສາດ, ວິທະຍາສາດກະສິກຳ, ວິຊາເຕັກນິກ ວິຊາວິທະຍາສາດບັງຄັບ)

ຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ການປະກອບການ
(ທຸລະກິດ, ການເຮືອນ, ໄອຊີທິ)

ການສອນ

ຫຼັກສູດໃໝ່ຍັງສອນ ແລະ ປະເມີນດ້ວຍວິທີໃໝ່. ເປົ້າໝາຍແມ່ນເພື່ອ ພັດທະນາພອນສະຫວັນສະເພາະຂອງເດັກແລະໄວໜຸ່ມແຕ່ລະຄົນ (ບໍ່ ໄດ້ ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນ‘ຜູ້ຮຽນຮູ້’). ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູໄດ້ລະບຸສິ່ງທີ່ຄາດ ຫວັງຈາກການສອນແບບເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງຮູບ ແບບ ເຊັ່ນ‘ການເລົ່າເລື່ອງ’, ‘ການລະດົມສະໜອງ’, ‘ການຫຼິ້ນ ລະຄອນ’, ‘ບົດບາດສົມມຸດ’, ‘ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນບຸກຄົນ’ (ລວມທັງຈາກນອກໂຮງຮຽນ), ‘ການຮຽນເພື່ອປະຍຸກຫຼັກການ’ ແລະ ‘ການຮຽນຈາກປະສົບການ’. ການສອນຫ້ອງຄວບຄູບຸກຄົນ ໂອກາດ, ແລະ ຖືກສັ່ງໃຫ້ການສອນຫ້ອງຄວບຄູບຸກຄົນດ້ວຍ ຫຼັກການທາງບອກ. ນັກຮຽນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍຂຶ້ນໃນການ ຮຽນຂອງໂຕເອງ ແລະ ອະນະຄິດຂອງໂຕເອງ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫຼືອ ຜູ້ອື່ນ .

ນັກຮຽນຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ຖືກຖຽງໃນຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບຕົວເມືອງ

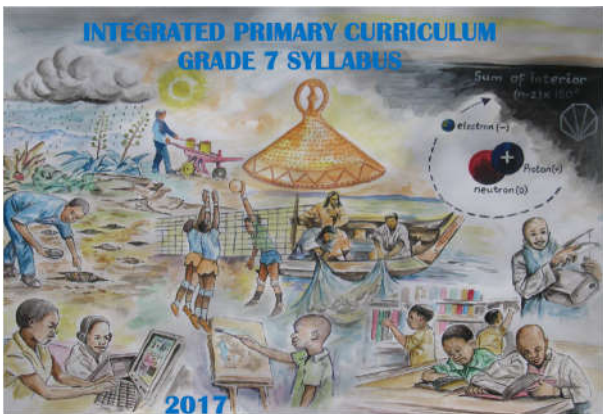
ການປະເມີນຜົນ

ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ, ເຊິ່ງເນັ້ນໃສ່ການຮ່ວມມື, ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ທັນທີ ' ຖືກໃຊ້ແທນການເສັ້ງທ້າຍປີ, ເຊິ່ງເປັນການລຶບລ້າງອຸປະສັກການເລື່ອນຫ້ອງຂອງເດັກ. ຄວາມ ສຳເລັດໃນການໃຊ້ 'ທັກສະຊີວິດ' ຈະໄດ້ບັນທຶກຮ່ວມກັບຜົນຄວາມຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈທາງວິຊາການ. ເຊັ່ນ ນັກຮຽນຈະໄດ້ຄະແນນເພີ່ມເມື່ອຮ່ວມໃນການໄຕ້ວາທິກ່ຽວກັບການ ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງໂຕເອງ.

ໂດຍບໍ່ມີການເສັ້ງໃນລະດັບປະເທດໃນປີສຸດທ້າຍຂອງຊັ້ນປະຖົມ (ຊັ້ນປີ 7), ດັ່ງນັ້ນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມກໍ່ບໍ່ໄດ້ເລືອກເຂົ້າໂຮງຮຽນໂດຍອິງຕາມຜົນຂອງການຮຽນທີ່ຜ່ານມາ. ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີການແຂ່ງຂັນທີ່ຄັດເລືອກເດັກແລະໄວໜຸ່ມຮຽນອອກຈາກການຮຽນ ຫຼື ອອກໂຮງຮຽນກ່ອນອາຍຸ 18 ຍ້ອນບໍ່ສາມາດຈົບຊັ້ນປະຖົມໄດ້ , ແຕ່ການເຂົ້າໂຮງຮຽນຍັງ ຄົງຢູ່ໃນໂຄງສ້າງແບບເສັ້ນຊື່ທີ່ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມກ້າວໜ້າສູ່ອະນາຄົດທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ.

ການຈັດປະຕິບັດຫຼັກສູດແບບເຊື່ອມສານໃນເຂດຊົນນະບົດປະເທດ ເລໂຊໂທ: ຈາກທັດສະນະຂອງຄູ

ເຖິງວ່າຫຼັກສູດຈະເບິ່ງຄືໜ້າສົນໃຈ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍັງບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຄາດຫວັງ; ຄູຮູ້ສຶກບໍ່ເຊື່ອມຕໍ່ເນື້ອໃນ, ການສອນ ແລະ ຫຼັກການການປະເມີນ. ພວກຄູຕົວເນື້ອໃນຫຼາຍໄພດ (ເນື້ອໃນ ຫຼາຍແທ້) ແລະ ບໍ່ສາມາດກວມລວມເອົາໄດ້ທຸກຢ່າງ. ບາງອົງປະກອບເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສຳຄັນ (ມີຫຼາຍໜ້າເວົ້າເຖິງການເຮັດຊາ, ພາກທີ່ເວົ້າກ່ຽວກັບການຫຼິ້ນໝາກເສິກ). ບາງອັນກໍ່ຍັງຫ່າງໄກຈາກຊີວິດ ຂອງເດັກແລະໄວໜຸ່ມໃນຊົນນະບົດ. ດັ່ງທີ່ຄົນໜຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ : ‘ເພາະວ່າຕອນນີ້ຖ້າຂ້ອຍສອນໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ໄກຈາກບ່ອນນີ້, ເດັກນ້ອຍຢູ່ພູມຮອດບໍ່ຮູ້ວ່າໂທລະທັດແມ່ນຫຍັງ, ແລ້ວພວກເຂົາ ຈະຮູ້ຄຸມພົວເຕີໄດ້ຢ່າງໃດ!’

ບາງຫົວຂໍ້ບໍ່ສາມາດສອນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໂດຍບໍ່ມີອຸປະກອນອື່ນເພີ່ມ (ການຮັດນ້ຳບັນ ໂດຍບໍ່ມີ ໄຟຟ້າ). ຄູຍັງຕີອີກວ່າພວກເຂົາຍັງຂາດການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານໃນຫຼາຍຫົວຂໍ້ໃໝ່, ດ້ວຍເຫດ ນີ້ຈຶ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ພວກເຂົາຫັນໄປສອນຕາມທີ່ຕົນເຄີຍຕາມທີ່ມີຢູ່ໃນຫຼັກສູດເກົ່າ. ຍ້ອນບໍ່ມີການປະເມີນຈາກ ພາຍນອກ ຈຶ່ງຄືກັບວ່າບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະພະຍາຍາມສອນໃຫ້ຄົບຕາມຫຼັກສູດ.

ໃນດ້ານຂອງການສອນກໍ່ເຊັ່ນກັນ, ຄູຍັງມັກໃຊ້ວິທີທີ່ໂຕເອງຄູ່ຍເຄີຍ. ຫຼາຍຄັ້ງຍັງໃຊ້ວິທີແບບຈິດກ່າຍຈາກ ກະດານ ແລະ ຕື່ມຄຳໃນບ່ອນຫວ່າງ. ອາດມີພາກທີ່ມີການຖາມ ແລະ ຕອບ, ແຕ່ການສົນທະນາກັນໃນ ຫ້ອງຮຽນແມ່ນມີໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ຄູເປັນຜູ້ເວົ້າກ່ຽວກັບວຽກກຸ່ມ ແລະ ໃນໂຮງຮຽນປະຖົມສອງປ່ອນ, ການ ເຮັດວຽກກຸ່ມ ແລະ ການຖືກຖຽງແມ່ນເຮັດບາງຄັ້ງເທົ່ານັ້ນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ໃຫ້ເດັກແລະ ໄວໜຸ່ມເຮັດວຽກ ເປັນກຸ່ມເພື່ອເບິ່ງຄຳສັບໃຫ້ກັນໃນການຂຽນທອາຍເທົ່ານັ້ນ.

ການປະເມີນຜົນແບບຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມຖືວ່າເປັນການເສຍເວລາ ແລະ ບໍ່ຊ່ວຍໃນການຮຽນ. ຄູ ຕ້ອງເຮັດລາຍການຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຮຽນໃນທຸກບົດຮຽນ ແລະ ອາດຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຫ້ອງຄວບເວລາ ໃດກໍ່ໄດ້, ໂດຍສະເພາະເວລາທີ່ຄູຜູ້ອື່ນຂາດ, ເຖິງວ່າຈະມີຄຳສັ່ງໃຫ້ມີການລົງໂທດໂດຍໃຊ້ຫຼັກການທາງ ບອກເປັນຫວັງແຕ່ວ່າ

ບອກ, ແຕ່ນັກຮຽນຍັງຖືກລົງໂທດເມື່ອຕອບຄຳຖາມຜິດ, ເຊິ່ງຄູຫຼາຍຄົນເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່ານັກຮຽນມີພຶດຕິກຳທີ່ດີ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນບົດຮຽນ. ຄູຍັງເປັນຫວັງແຕ່ວ່າ ນັກຮຽນຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນຫ້ອງໂດຍທີ່ບໍ່ມີຊ່ອງຫວ່າງໃນດ້ານຄວາມຮູ້ພື້ນຖານທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບໍ່ສາມາດກຽມພ້ອມສຳລັບບົດຮຽນໃໝ່ໄດ້.

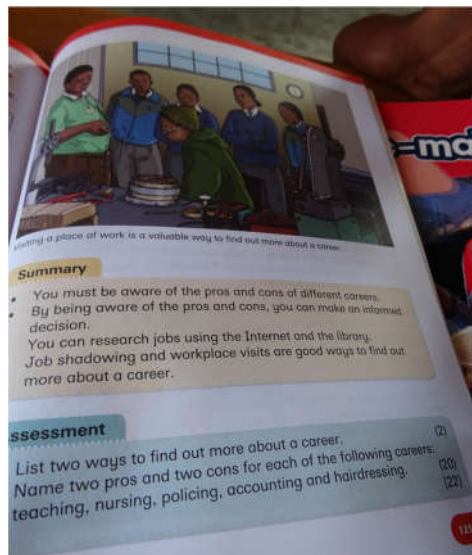
ການທີ່ບໍ່ມີການຕິດຕາມຢ່າງປົກກະຕິ ແລະ ມີການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ກະກຽມພຽງເລັກນ້ອຍ, ກ່ຽວກັບການສອນຫ້ອງຄວບ, ຈຶ່ງອາດເຮັດໃຫ້ບໍ່ໜ້າແປກໃຈເລີຍວ່າໂຮງຮຽນໃນຊົນນະບົດຍັງບໍ່ໄດ້ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກສູດໃໝ່ຢ່າງເຕັມທີ່.

ການສຶກສາເພື່ອນາຄິດແບບທາງເລືອກແທ້ບໍ່ ? ຂໍ້ຈຳກັດໃນການປະຕິຮູບ

ອນາຄິດຂອງເດັກແລະໄວໜຸ່ມເປັນສິ່ງທີ່ຜິດພາດທີ່ສຸດໃນຫຼັກສູດໃໝ່. ຕໍາລາຮຽນແມ່ນປະກອບໄປດ້ວຍອາຊີບຕ່າງໆໃນຫຼາຍໜ້າ, ຜູ້ປະກອບການມີ 'ພື້ນທີ່ການຮຽນຮູ້' ຂອງຕົນເອງ ແລະເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມຖືກສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກການວາງແຜນ ແລະ ວາງເປົ້າໝາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມວິທີການນີ້ມີລັກສະນະຂັດແຍ່ງໃນໂຕເອງ. ອາຊີບທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນຫຼັກສູດ ແລະ ຕໍາລາຮຽນມັກຈະເປັນອາຊີບໃນ ຂະແໜງການທາງການ, ແບບທີ່ໄດ້ເງິນເດືອນ ເຊັ່ນ ເປັນຄູ, ແພດໝໍ, ຕໍາຫຼວດ ແລະ ທະຫານ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ໜ້ອຍກວ່າໃນບ່ອນອື່ນ, ເຖິງວ່າຫຼັກສູດຈະນັ້ນໄປຫາວິຊາກ່ຽວກັບຜູ້ປະກອບການ ແລະ ທີ່ ປະຕິບັດໄດ້ຈິງ, ແຕ່ອາຊີບທາງເລືອກໃນຊີວິດເປັນຄຸນນະບົດ ເຊັ່ນ ການລ້ຽງສັດກໍ່ປະກົດໃຫ້ເຫັນພຽງບາງຄັ້ງຄາວເທົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ການອະທິບາຍວ່າຖ້າຢາກເຮັດອາຊີບນັ້ນຕ້ອງເຮັດແນວໃດ, ຫຼື ເຮັດ ໃຫ້ດີແນວໃດກໍ່ມີຍັງໜ້ອຍ.

<p>27. describe the advantages and disadvantages of different careers.</p>	<p>Concepts pros and cons of different careers: teaching nursing policing doctor hairdressing</p> <p>Skills Information-finding Decision-making Critical thinking Self-awareness</p> <p>Values and Attitudes Awareness Appreciation Respect Acceptance</p>	<ul style="list-style-type: none"> Learners revise different types of careers. Teacher explains pros and cons of being a teacher. Learners find information about pros and cons of different careers. Teacher and learners discuss pros and cons of different careers. Teacher and learners take excursion to the places of work. Learners role-play different careers. 	<p>find information on pros and cons of different careers.</p> <p>describe pros and cons of different careers.</p> <p>role-play different careers.</p>	<p>Teacher's Guide</p>
--	---	---	--	------------------------

ອາຊີບໃນຫຼັກສູດຊັ້ນປີທີ 6, 2015

ໜ້າວຽກອາດປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ໃນຊີວິດເປັນຄຸນນະບົດ

ໃຫ້ນັກຮຽນໃຫ້ຍິນຕາມແຈກແຈກອາຊີບທີ່ໂຕເອງສົນໃຈ, ແລະນັກຮຽນໄດ້ຄຸນນະບົດຕາມອາຊີບ, ຄູ, ແພດໝໍ, ຕໍາຫຼວດ ແລະ ນັກທຸລະກິດ. ຈາກນັ້ນກໍ່ມີກຸ່ມໜ້ອຍອີກທີ່ປະກອບດ້ວຍອາຊີບຜະນິດກຸ່ມທະນາຄານ ແລະ ຊ່າງແປງລົດ.

ອີກຕົວຢ່າງໜຶ່ງ, ເວລາຢູ່ນອກໂຮງຮຽນ, ເມື່ອພວກເຮົາຖາມເດັກນ້ອຍສາມຄົນໃຫ້ສະແດງລະຄອນ ສົມມຸດວ່າອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ຕັດສິນຍົກເລີກວິຊາຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ການເປັນຜູ້ປະກອບການອອກຈາກຕະຫຼາດຮຽນ. ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາສະແດງອອກສະແດງ ໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຕໍ່ຄຸນຄ່າຂອງຂົງເຂດການຮຽນໃດໆເລີຍ. ນັກຮຽນສະແດງເປັນລະຄອນອອກມາວ່າ ຜູ້ອຳນວຍການໄດ້ ໂຕ້ຖຽງວ່າວິຊາດັ່ງກ່າວຄວນຕັດອອກ ແລະ ສອນແຕ່ໃນໂຮງຮຽນເທົ່ານັ້ນ, ເພາະເດັກນ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ. ກົງກັນຂ້າມ, ເດັກນ້ອຍທີ່ສະແດງ ເປັນນັກຮຽນໂຕ້ຖຽງວ່າບໍ່ຄວນຕັດວິຊານີ້ອອກແຕ່ຄວນສອນໃຫ້ໄວກວ່ານີ້, ເພາະມັນອາດຈະມີປະໂຫຍດເຖິງວ່າພວກເຂົາຈະຍັງບໍ່ ເຂົ້າໃຈໃນທັນທີກໍ່ຕາມ. .

ເດັກນ້ອຍບໍ່ຄຸນເຄີຍ ຫຼື ບໍ່ເຕັມໃຈຈະມີສ່ວນຮ່ວມທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ. ພວກເຂົາອ້າງເຖິງການຕໍ່ສູ້ເພື່ອໂຕເອງ (*ho phelisa*) ຫຼື ເຮັດວຽກເພື່ອໂຕເອງ (*ho itsebelletsa*), ແລະ ສາມາດເວົ້າເຖິງຫຼາຍວິທີໃນການຫາລາຍໄດ້. ໃນຕອນທ້າຍຂອງການຄົ້ນຄວ້າ, ພວກເຮົາຖາມນັກຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນຊັ້ນປີ ທີ 6 ແລະ 7 ວ່າພວກເຂົາເຮັດຫຍັງໄດ້ແຕ່ ເພື່ອຫາລ້ຽງໂຕເອງຫາກວ່າພວກເຂົາ ບໍ່ສາມາດຫາວຽກເຮັດໄດ້ທັນທີຫຼັງຈາກສໍາເລັດການສຶກສາ. ຄໍາຕອບທີ່ໄດ້ມີທັງ ການເປັນເອື້ອຍລ້ຽງເດັກ, ປູກເຮືອນ, ຂາຍຜັກ, ຂາຍເບຍ, ຂາຍຂົນສັດ, ເຕົ້ນລໍາເພື່ອແລກປ່ຽນ ເງິນ, ຂາຍໝູ, ຂາຍເຄື່ອງນຸ່ງ, ຂາຍນໍ້າເຜິ້ງ, ຂາຍໄກ່, ແປງເກີບ, ປູກຕົ້ນໄມ້, ຕັ້ງອາໄສ, ເຮັດເປົາໃສ່ສາລີ, ຫຼື ຫຍິບຊຸດນັກຮຽນ ແລະ ອີກຫຼາຍໆຢ່າງ. ຄວາມສາມາດໃຫ້ຄໍາ ຕອບ ໄດ້ຢ່າງໄວອາດກ່ຽວຂ້ອງກັບເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການສອນໃນຫຼັກສູດໃໝ່ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ເຫັນວ່າການສຶກສາແມ່ນການກະກຽມສໍາລັບວຽກງານທີ່ພວກເຂົາກ່າວມາ

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເຖິງວ່າຄວາມຜິດພາດຂອງອາຊີບປະກົດໃນຫຼັກສູດ, ນັກຮຽນລາຍງານວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາທາງອາ ຊີບພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ. ຄູມັກຈະນັ້ນໃສ່ຫົວຂໍ້ທີ່ຈະອອກເສັ້ງ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍໃນຊັ້ນປະຖົມສາມາດເລື່ອນຂັ້ນໃນ ການເຂົ້າຮຽນໃນຕໍ່ໜ້າເທົ່ານັ້ນ.

ໃນໄລຍະການຄົ້ນຄວ້ານີ້, ຫຼັກສູດໃໝ່ແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ວລະບົບໂຮງຮຽນປະຖົມແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສົມ ທຽບ ລະຫວ່າງຄວາມຄາດຫວັງຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ຮຽນໃນຫຼັກສູດນີ້ ກັບຫຼັກສູດກ່ອນໜ້ານີ້. ພວກເຮົາອາດຈະພິພາດວ່າຫຼັກສູດ ດັ່ງກ່າວລະອຽດປານໃດ ແລະ ມີຜົນຕໍ່ການສຶກສາດ້ານຜູ້ປະກອບການຢ່າງຊັດເຈນ, ບາງເທື່ອອາດຈະຍ້ອນຕ້ອງສອນຫຼັກເວລາ ອາຫານທ່ຽງ ເມື່ອຝົນຕົກ ຫຼື ຄູຢາກກັບບ້ານໄວອາດເຮັດໃຫ້ຕ້ອງມີການຍົກເລີກທ້ອງຮຽນ. ໂຮງຮຽນປະຖົມບ່ອນໜຶ່ງທີ່ພວກ ເຮົາສັງເກດການທີ່ເນັ້ນໃສ່ **ການວາງເປົ້າໝາຍ**, ການວາງແຜນອນາຄິດ. ນັກຮຽນຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ ໃຫ້ຄໍານິຍາມການວາງເປົ້າ ໝາຍ ແລະ ແຮງຈູງໃຈ, ເຊິ່ງສະແດງດ້ວຍພາບແຕ່ມລິດໄຟທີ່ບໍ່ຄວນຕົກລາງໃນກະດານ. ຈາກການທີ່ວ່າໃນເລໂຊໂທເກືອບບໍ່ມີ ລົດໄຟເລີຍ, ການແນວຄິດນີ້ຈຶ່ງເປັນນາມມະທໍາ ແລະ ມີສູດໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ເປັນທີ່ໜ້າຈິດຈໍາສໍາລັບນັກຮຽນເລີຍ.

ຂໍ້ຄວາມທີ່ການສອນມີແນວຄິດແບບເສລີນິຍົມໃໝ່ ທີ່ວ່າແຕ່ລະບຸກຄົນ **ເປັນເຈົ້າອນາຄິດຂອງໂຕເອງ**, ເປັນຜູ້ກໍານົດ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຊຸດທາງການຂອງໂຕເອງ (ໃນທາງກົງກັນຂ້າມກັບແນວຄິດທັນສະໄໝນິຍົມທີ່ເປັນໜ້າທີ່ຂອງລັດທີ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານການຈ້າງງານໃນໄລຍະຍາວ) . ນີ້ສາມາດເປັນຄວາມສ່ຽງໃນຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງໄວໜຸ່ມ ເພາະມັນມີ ຄວາມໝາຍແຜ່ງວ່າຄວາມລົ້ມເຫຼວແມ່ນເກີດຈາກໂຕເຂົາເອງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມຜະຍາຍາມພຽງພໍ ແລະ ບໍ່ມີຄຸນລັກສະນະດີພຽງພໍ ທີ່ ຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ.

ຄູທີ່ແຕ່ງບົດສອນບົດຮຽນນີ້ ໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ເດັກ ແລະໄວໜຸ່ມຄິດ ທ່າແຮງຂອງສິ່ງຕອບແທນທີ່ໄດ້ຈາກ **ທຸລະກິດ**, ໂດຍສະເພາະ ການລ້ຽງສັດ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນຄູໄດ້

ເຖິງພວກເຂົາຈະເຫັນວ່າເຮັດທຸລະກິດຖືເປັນທາງເລືອກສໍາຮອງໃນການຫາລ້ຽງຊີບ, ເດັກນ້ອຍສອງສາມຄົນ ມີຄວາມຄາດຫວັງຢາກເປັນ 'ນັກທຸລະກິດ'. ສ່ວນຫຼາຍມັກຈິນຕະນາການວ່າການເລີ່ມເຮັດທຸລະກິດມີຄວາມສ່ຽງ. ເດັກຍິງໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຄົນໜຶ່ງອະທິບາຍຢ່າງລັງເລວ່າຍ້ອນສ່ຽງທີ່ຈະມີຄົນຂີ້ລັກ. ຄູ່ກໍ່ເຊັນກັນ, ເຖິງວ່າຈະມີຫຼັກສູດໃໝ່, ພວກເຂົາກໍ່ຄິດວ່າອາຊີບໃນຂະແໜງການທີ່ເປັນທາງການເປັນສິ່ງທີ່ນັກຮຽນຄວນມຸ່ງມາດປາດຖະໜາຢາກເປັນຍ້ອນວ່າອາຊີບເຫຼົ່ານີ້ມີລາຍຮັບທີ່ໜັ້ນຄົງ. ບໍ່ເປັນທີ່ໜ້າສົງໄສເລີຍ, ທັງເດັກນ້ອຍ ແລະ ຄູ່ເຫັນວ່າອາຊີບເຫຼົ່ານີ້ດີກວ່າວຽກໃນຂະແໜງການທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ. ນັກຮຽນຫຼາຍຄົນຫວັງວ່າຈະຫຼີກລ່ຽງການເຮັດໃຫ້ 'ມີເປື້ອນ'. ບໍ່ໜ້າແປກໃຈເລີຍທີ່ຈາກທັດສະນະຂອງນັກຮຽນ, ການສຶກສາຍັງເປັນຫຼັກການກ່ຽວກັບການຮຽນທາງວິຊາການ ແລະ ຈໍາກັດແຕ່ໃນວຽກຂະແໜງການທີ່ເປັນທາງການ. ການເນັ້ນໃສ່ການສຶກສາອາຊີບເປັນຕົວຂັບເຂື່ອນໃນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສຶກສາເປັນສິ່ງທີ່ອັນຕະລາຍສໍາລັບນັກຮຽນຜູ້ທີ່ຍາມໃດກໍ່ເຫັນວ່າເປັນເລື່ອງໂລເລ.

ຄໍາແນະນໍາ

ສິ່ງທີ່ຄວນເຮັດເພື່ອໃຫ້ໄວໜຸ່ມກຸ່ມນ້ອຍໃນຊົນນະບົດເຫັນການສຶກສາວ່າເປັນສິ່ງມີຄຸນຄ່າສໍາລັບອະນາຄົດທີ່ນອກເໜືອຈາກຂະແໜງການເຮັດວຽກທາງການແບບແຄບເທົ່ານັ້ນຄື:

- ⇒ ຄູ່ຄວນສະໜັບສະໜູນເດັກນ້ອຍໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບທາງເລືອກອະນະຄົດທີ່ສາມາດເປັນໄປໄດ້.
- ⇒ ຄວນເຊີນວິທະຍາກອນມາເວົ້າກ່ຽວກັບປະສົບການຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຫັນ 'ຄວາມເປັນຈິງ' ຂອງເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມໃນຊົນນະບົດ.
- ⇒ ເມື່ອມີການທວນຄືນຕໍາລາຮຽນ, ຄວນເອົາໃຈໃສ່ການດໍາລົງຊີວິດແບບບໍ່ມີເງິນເດືອນ ແລະ ໂອກາດການເຮັດວຽກທີ່ເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມຊົນນະບົດສ່ວນຫຼາຍສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້.

ໂຄງການຮ່ວມມືຄົ້ນຄວ້າໄລຍະເວລາສາມປີ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກ ESRC-DFID (ES/N01037X/1)

www.education-aspiration.net

Email nicola.ansell@brunel.ac.uk

 /Education-Systems-and-Aspiration

 @edn_aspiration

ທີມຄົ້ນຄວ້າ

ປະເທດ ເລໂຊໂທ

ສ. ນິໂຄລາ ອານເຊວ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ບຣູເນວ

ປອ. ແຄລ ດັນເກ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ບຣູເນວ

ປອ. ພູແລນ ເລໂຟກາ, ສູນການສອນ ແລະ ການຮຽນ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ເລໂຊໂທ

ປະເທດອິນເດຍ

ປອ. ເພກກີ້ ໄຟຣເຣີ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ບຣູເນວ

ປອ. ອາຊີມາ ໂດສ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ບຣູເນວ

ທ. ມຸນິຟ ຊຸກລາ, ສະຖາບັນມແຮມ ມິທຣາ ຊາມາສ ເຊີວິ ຊານທາ, ຊຸຮາຕ້າສກາ

ປະເທດລາວ

ປອ ຣອຍ ໄຮສມັນ, ສະຖາບັນ ISS, ມະຫາວິທະຍາໄລອີຣາມຸສ ຮອດເຕີຕາມ

ທ. ສິວິງໄຊ ຈັນພິທິກຸນ, ສະຖາບັນ ISS, ມະຫາວິທະຍາໄລ ອີຣາມຸສ ຮອດເຕີຕາມ

ນ. ໂຈດີ້ ໂຟນເຊກາ, ອົງການແຜນລນ ສາກົນ ປະຈໍາປະເທດລາວ.

ຜູ້ສໍາຫຼວດ

Research jointly supported by the ESRC and DFID